

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . . . 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vez. 131

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Árkádia.

Pécs, 1896. december hó 15

(*) Régen volt, talán nem is volt egészen igaz, csupán azok a jó öreg idealisták mesélik, akiknek minden jobb volt régente, mint most, hogy valamikor olyan idők jártak ezen a jó magyar földön, mikor különös és magas kegyelem volt az, midőn nem kötéllel fojtották a szót a magyar ember torkára, hanem a zsarnokság cserepárjai ólomgolyóval nyitottak rést a halandó mellén, talán csak éppen azért, mert a „Gólya-dal“ egy példányát találták meg nála. Pedig hát ebben az időben volt az, hogy a hazánkat pacifikáló osztrák államférfiak Árkádiának nevezték a magyar Kronlandot, mely a mellett, hogy ontja az áldást és az aranyat a császári Aerar-ba, boldog és megelégedett népet hord hátán, a melyet éppen az akkori hatalom tett szabaddá patenseivel, behozván a földtehermentesítési kötvényeket és a kényszer-kölcsönöket. A felszabadított paraszt fizette adóját pontosan, csak az urak rezoniroztak; no de hát ezekre nézve találtak föl anno dazumal az exekuciós katonákat, akik kellő számban mindaddig ültek a renitens magyar nyakán, míg csak ki nem izzadta a harácsot, elpusztítván e közben házatáját, sáros csizmáikkal feküdtek a selyem-paplanos ágyba és a zongora tetején pucoválták a k. k. stibliket s végezték utána a kollációt erőszakosan szerzett szalonnából.

Ebben a magyar emberre nézve valószínűs rémuralomban, a midőn hivatalosan is Belagerungs Zustand-ban voltunk, és zsandárok, fináncok, beamterek éhes hada árasztotta el hazánkat, még ekkor is megtörtént egyszer az, hogy midőn 1854-ben a hatalmas császár körutat tett, találkozott egy csoport hazafi, akik arra a merész elhatározásra jutottak, hogy ők egy feliratban el fogják mondani a leigázott és kirtani célzott nemzet fájdalmas panaszát és ezt küldöttség útján fogják átnyújtani a hatalmas császárnak. Az akkori idők felfogása szerint ezt a merész gondolatot csakhamar követte a tett. Összejöttek valóban a hazafiak s a helyzethez képest elég szerény kifejezésekkel készültek esedezni, hogy ne higgyen a hatalmas császár ud-

varonc környezetének, mintha a nép elégedett és nyugodt volna; mert bizony ez görnyedve viseli igáját és nyög a gazok uralmának sulya alatt.

De hát a hatalmas császár környezetében a gonosz rendszernek iránya és célzata nem az vala, hogy az igazság napja süssön és világítsa. Igazság! Azt először is kerébe törték, azután meggyurták az udvaroncok úgy, hogy kulimász lett belőle, a melylyel aztán oly feketére festették a népet, aminő csak egy tintába mártott szerezsen lehet koromsötét éjszaka, hogy megvetéssel forduljon el tőle a hatalmas császárnak a tekintete.

Szép is lett volna, ha az igazság tolmácsolását csak oly könnyedén bocsátották volna az udvaroncok a hatalmas császár elé. Erről szó sem lehetett. Azonban a bátor hazafiak elhatározása elől, hogy a császár előtt megjelennek, még ezek a körmönfont rókák sem térhettek ki. Hiszen a nagy körut célja éppen az volt, hogy a hatalmas császár népével közvetlen érintkezésbe lépni szándékozik, tehát a tisztelgő küldöttség megjelenését letiltani nem lehetett.

Ugy ám, de az udvaroncoknak ha nincs is becsületes észjárásuk, van ravaszságuk, fortélyuk és fufangjuk, melylyel mindent kijátszani képesek. Először is rémitgetni kezdték őket, hogy szándékuk keresztülvitelével fejükkal játszanak. Mikor aztán látták, hogy a hazafiak ettől nem ijednek meg, akkor azt mondták, hogy jöjjön ugyan az a küldöttség, de abban csak azok lehetnek részesei, kiket az udvaroncok kiszemelnek és a benyújtandó fölirat szövegét először is átnézik s csak oly alakban nyújthatják be, amint ők jónak látják. Erre a hazafiak visszavonultak, mert a hazugság tolmácsolásának nem kívántak lenni részesei.

Nos hát, ezek az árkádiai állapotok most is megvannak, sőt sokkal fokozottabb mértékben. Igaz, hogy a föld népét nem lövik éppen agyon, ha panaszra nyitja száját, csupán megengedik neki, hogy éhen veszszen, ha nem akar kivándorolni. Más-különbben alkotmányos világ van: szabad a szó, szabad a gondolat, a nemzet választ képviselőket, hogy a koronás királylyal,

az ősi alkotmány értelmében hozzanak törvényeket az ország és a nép javára.

Jól van, ez mind nagyon szép volna, ha úgy volna. Ámde csak a papiroson van így, a valóságban azonban úgy áll a dolog, hogy a mostani udvaroncok sokkal jobban csalják a népet, mint az akkoriak, akik legfeljebb csak szót fogadtak uroknak, császáruknak. Hisz csak nem régiben folyt le előttünk a választás, hogy minő eredménynyel, azt most ne bolygassuk. Kormányunk jól-rosszul összetákol valami Gallimathiaszt, a király szájába adja és elnevezi trónbeszédnek. Itt kezdődik tehát a komédia, a melynek csak folytatása az a válasz, a mit a nemzet képviselőinek kellene megadni erre a trónbeszédre, amelyet azonban korántsem a nemzet, illetve ennek képviselője szerkeszt és szövegez, hanem a kormány. Nemde sokkal egyszerűbb volna, hisz idő megtakarítással járna, ha mind a két dolog, egy a trónbeszéd, mint a válaszfelirat, egyszerűen átadatnék Vadnay Károlynak, aki szépen beleszédetné abba a hivatalos ujságba, ahol nap-nap után nyomtatva van, hogy Fiuménél a tenger csendes.

Pedig hát itt volna már egyszer az ideje, hogy az igazság napja süssön fel és világosítsa meg az elméket. De miként lehetne az, mikor az udvaroncok gonosz rendszere ma is éppen úgy fennáll, mint a rémuralommal kormányzott országban. A kutya most is ugyanaz, csak a nyakra-való más. Az udvari lakajok csak a régi lárvát cserélték föl újabbal 1867-ben, a mely mögött azonban ugyanaz a reakció vigyorog, mint azokban a gonosz időkben. Rövid eszű, de annál fufangosabb udvaroncok eleve gondoskodtak arról, hogy miként a rémuralom idejében, úgy most is csak azok a férfiak jussanak a nemzet képviselői közé, akik nekik tetszenek és ezek aztán olyan föliratot juttassanak a királyhoz, a milyen nekik tetszik. Tudják ezek az ármányosok, hogy a király nem olvas ujságot, annál kevésbé ellenzéki ujságot. Ha még küldene is valaki neki ilyent, az soha sem jutna kezébe.

Ime, ilyen a mi alkotmányosságunk. Minden úgy történt, történik és fog történni, ahogy a bécsi udvaroncok akarják.

Alkalmas karácsonyi és ujévi ajándékok

bevásárlása legolcsóbb és legmegbízhatóbban eszközölhető

ENGESZER MIKLÓS

31 év óta fenálló ékszer-, óra-, arany-, ezüst- és china-ezüst-raktárában,
Pécsett, az arany-hajó szálloda átellenében.

Jó részét a hazafiaknak a bécsi udvaroncok fizetett cselédjei leszoritották a parlamenti küzdőtérrel, az óriási többség a megvesztegetett nép hátán bevonulva az országházába, tombol a törpe kisebbség felett s alázatos feliratban tudatja a királynak, hogy minden úgy van jól, ahogy van. A jószívű király pedig az eléje adott jelentésekből, feliratokból abban a hitben él, hogy népei boldogok, sokkal boldogabban, mint a Bach-korszak idején, midőn ennek a rendszernek minden hiánya és nemzetellenessége mellett is meg volt egy nagy előnye, a mivel a későbbi magyar kormányokul kirendelt bécsi expozitura sem dicsekedhetett, hogy becsületes volt. Már pedig egy olyan Arkádia, a honnét a becsületesség számúve van, sehol a világon nem volt lehetséges, csak Magyarországon.

H i r e k.

Pécs, 1896. december hó 14.

A boldog róka.

— Olyan igaz történet, mint a többi. —

Elmondja egy szavahihető vadász.

A róka ép úgy ragasszkodik az emberhez, mint a kutya; de nem aljasodik hási állattá, hanem inkább szereti a szabadságot. Mesélek egy esetet.

Körülbelül nyolc évvel ezelőtt egy fiatal nőtény rókát neveltem fel. Eleinte szabadon hagytam futkározni; de mikor nagyobb lett, láncra kellett kötöm, mert roppant szeretett vadászgatni. A mellett azonban oly hű volt hozzám, hogy fűtyentéseimre hallgatott és velem járt, mint egy kutya.

Igy mult el egy félév, amidőn egy éjjel a róka egyszerre eltűnik, nyakkötője és láncja ellenben ott marad házikójában.

Vadászlegényem egy nappal előbb elvesztette székét a róka házikója mellett, ezt megtalálta a ravasz állat, nyelvével beáta a földbe, a hol meg is találtam és aztán a magasba kiálló pengéjével keresztül vágta nyakkötőjét.

Oda állt a penge mögé, óvatosan becsusztatta nyaka és nyakkötője közé és most hátra ráncigálta nyakát, mialatt lábait a kés hátának támasztotta.

Ily módon a nyakkötő gyorsan keresztül metszetett és a róka megugrott.

Egy félév múlva, estefelé éppen lesből térek haza.

A mint lassan ballagok az erdőn keresztül, bal térdemen erős lökést érzek.

Körütekintek és mit látok?

Egy rókát, ki engem buzgón szaglász és barátságosan csóválgatja farkát.

Gyorsan fegyverem után nyulok, de ugyan a pillanatban ráismerek a nőtény rókára, mely félévvel ezelőtt megszökött tőlem.

„Te vagy mámi!” kérdem, ezelőtt ugyanis így hittam, és a mint ezt hallja, ugrálni kezd, kezeit nyalóssa, hogy öröme láttára szintén elérskényedem.

„Jer ide, mámi, mondom, jer velem!”

A mint ezt mondom, leül, füleit vakarja, mintha valami felett gondolkoznék; egyszerre ismét nadrágomat kezdi husigálni és úgy táncolgat előttem, mintha magával szeretne vinni.

„Mi baja lehet?” gondolom magamban és utána megyek.

A mint est látja, rendkívül megőrül és gyorsan befut előttem a sűrűbe.

Csakhamar tisztás helyre érünk, hol egy vén tölgy alatt rókafészeket látok.

Itt a nőtény róka megállásra készlet és bemegy a fészekbe, de csakhamar vissza jön három nagyon kedves rókakölyökkel, melyek roppant bámulva néznek rám, de aztán nem törődve többé velem, játszani kezdenek valamilyen tárgygyal, melyet sötétben nem tudtam felismerni.

Esalatt majd engem néz az öreg, majd fiait dégelgeti és úgy érteti meg velem, hogy miért hitt ide.

Boldogságát akarta bemutatni, melyet szabadságában élvez és ezzel kívánja értésemre adni, hogy nem jöhet velem.

Megindultan simogattam meg őt is, fiait is, astán távozni akartam. Akkor hirtelen odaugrik kicsinyeihez és elvéve tőlük a tárgyat, melylyel játszottak, elem hozza.

Képzeltetik meglepetésemet, midőn eb-

ben ráismerek a gummi labdára, melyet még egy évvel ezelőtt, mikor a nőtény még nálam volt, adtam neki játékeserül.

Megszököése alkalmával emlékül vitte magával Emlékül azon helyre, hol ifjuságát töltötte és most meg akarta mutatni, hogy még mindig birtokában van.

Miután még egyszer elbucustam az egész róka családtól, az anya róka a sűrűn keresztül kivezetett az utra és aztán, ismételten hátratekintve, visszatért fiaihoz.

Napirend 1896. december 16-án.

Naptár: szerda, dec. 16. — Róm. kath.: Őszb — Prot.: Albina. — Görög-kelet.: (dec. 4) Borbála — Zsidó: Tebeth 11. — Nap: kél 7 óra 28 perckor; nyugszik 3 óra 52 perckor — Hold kél dél-után 1 óra 4 perckor; nyugszik éjjel 3 óra 52 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 4 celzius hideg; légnymás 748 — Kikérés: a központi meteorológiai intézet jezése szerint: borús idő, keleten csapadék és fagypontra körüli hőmérséklet várható.

Kongrua-bizottsági ülés a vármegyeházán d. e. 10 órakor.

Színház: „Fatinica.”

— (A pécsi püspöki szék) betöltéséről ismét újabb hírt hoznak forgalomba.

Jelölt volt ugyanis — némelyek szerint — Fraknói Vilmos is a püspökségre s most Fraknói — mint hírlík — felkérte a kultuszminisztert, hogy hagyja őt ki a kombinációkból.

— (Kimutatás.) A pécsi jótékony nőegyletnek vasárnap tartott thea-estélyének jövedelme volt: A pénztárnál befolyt beléptidijakból 161 frt. A tombolából 35 frt 32 kr. Felülfizettek: Littke, Vaniss, Futima, Szikray és N. N. urak egy-egy koronát. Kindl Ferencné és Ferenczy Istvánné urnók egy-egy koronát. A népkonyha részére Kaltnecker Györgyné 3 frtot; a karácsonyfára Däempfl Imréné 2 frt, Mendl Matild 1 frt 50 kr. Girardi Teréz 2 frt, Kaltnecker Györgyné 2 frt Cseh Marianne 1 frt, Verner ur 1 frtot adományoztak. Fogadják az egylet köszönetét.

— (Gazdasági egyesületek szövetsége.) A magyarországi gazdasági egyesületek vasárnap tartották közgyűlésüket Budapesten, az egyesületek közötti szövetség

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Az utolsó kép.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Felhő Zsigmond lánglelkű művész volt, mégsem kedvezett neki a szerencse soha. A sok hányattatás következtében végre megtört ereje és halálos betegségbe esett. Ő azonban sejtélemmel sem birt állapotának veszélyes voltáról és betegségét inkább kedélybajnak tartá, melyet a mostoha viszonyok és helyzetének sanyarúsága idézett elő.

A szegényes szobában, hideg kályhája mellett, egyre törülte lábán égő homlokát s amig felcserepedett ajka egy korty enyhítő italért epedt, forrongó agyában egyre szötte a terveket, hogy miként segíthetne magán és mi módon javíthatná meg vigasztalan helyzetét!

Végre abban állapotott meg, hogy lehetőleg gyorsan egy képet fest és hogy égető szükségén ép ily gyorsan segíthessen, ki akarta orvosolni művét.

Életének végalkonyán úgy lobbant még fel lelkében a művészet isteni szikrája, mint a mily magas lobbót szokott vetni a mécsa végső kialvása előtt.

De lázas agyában semmi módon sem akart megszületni valami jó eszme és megtört eszme elé sem varázsolt a képzelet semmi oly alakot, a melyet remegő kezével megörökíthetett volna a vásznon.

Pedig éreste, hogy ennek meg kell lenni, ha egészségét helyre akarja állítani, mert a szomeruan kongó szobában semmi olyan tárgy nem volt többé, amit zálogházba vihetett volna. A házbér fizetésének ideje pedig lejárt és e baj mellé még a vendéglős, pék, meg a boltos is rég felmondták a hitelt és így segítség nélkül betegségének végén ott leselkedett rá az éhenhalás réme.

Ebben a kétségbeesítő időszakban egy mentő angyal nyitott be ajtaján. Azonban korántsem valamely jótékony tündér, vagy bőkezű maccenás alakjában, mert aki az ajtó nyílásán bekialtott, nem volt más, mint egy közönséges boszontos hajú drótosztó fiú.

De a bocskoros lábu halinás gyerek vigan csörgő pléh fődővel és a drótból font egérfogókkal, úgy tűnt fel most a küzdő festő előtt, mint valami felhőkből alászálló égi jelenség.

Most már nem kellett tovább kinozni lábán égő agyát, mert meg volt az eszme s a tervezett képhez való modell ott állt előtte, annak a derült arcú, gondnélküli drótos fiúnak alakjában.

A gyerek drótozni való fazekat és tálat keresett; de a beteg művész más munkát ajánlott neki. Elmondta előtte, hogy ő beteg és nagy szükségben van és megkérdezte a kis suhancot, hogy akar e rajta segíteni? . . .

A bánatnak, a szenvedésnek, meg a szegénységnek saját külön szótára van. Nagyon keveset mond az ilyen bajban az ember és azért kevés szavából is meg lehet érteni mindent!

A kis halinás fiú nem rejtegetett ugyan kalapja alatt valami nagy lángésszt, de kerek rózsza piros arcán és értelmes kék szemében olyan nyílt szívű, becsületos indulat tilt, hogy sok magyarázás nélkül is könnyen megértette azt, a mit a művész akart és a mire annak szüksége volt.

Szépén megegyeztek: hogy semmiért, csak pusztá barátságból minden nap betér egy-egy óráckára vándorlásából a beteg festőhöz, hogy azzal a gúndör hajú fejét, durva halináját, a pléh fedőket és a drótból font egérfogót megörökítse . . .

És a szegény művész dolgozott és koplalt a hideg szobában, forrongó agygyal, kicserepedett ajakkal és reszkető kézzel. Sokszor állt már azon a ponton, hogy összeroskad és a földre ejti ecsetét; de az ihlettség égi tüze megint csak meglegyintette homlokát, mire keblében ismét megújult a lankadó remény, kezébe visszatért a régi erő és ment a munka tovább.

Olyan szeretettel, olyan lelkesedéssel dolgozott e képen, mint a hogy még soha egyen sem. És a kis drótos alakja minden nap nagyobbra nőtt a vásznon. Torzonborz feje, rózsza piros arca és beszédes szemecsdás hűséggel sugározta vissza a gyermek tiszta lelkét, szívének könyörületességét egy olyan szenvedő ember iránt, a kiről ő nem tudta, hogy a műsáktól ihletett, ő csupán azt látta rajta, hogy még éhesebb és még szegényebb mint ő!

. . . . A bájos kép, a melynek árából a szegény festő helyzetének javulását

megalakítása végett. A közgyűlésen képviselve volt a baranyavármegyei gazdasági egyesület, továbbá a somogy megyei és tolnamegyei gazdasági egyesületek is.

— (Pályázat.) A kaposvári királyi ügyességnél ügyéssi állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt adandók be.

— (Névmagyarosítások.) Szostorics György, Bar. Szentlőrincen állomásos pénzügyőri fővigyász Szabadfira, — Rosenapits Albert, kaposvári lakos Rónaira, végül Hirschl Jenő, szegvárdi lakos Horvátra magyarosították vezetéknevüket.

— (Jóváhagyott alapszabályok.) A belügyminiszter a babarci róm. kath. olvasó-egyesület alapszabályait jóváhagyta.

— (Feltülvizsgáló bizottságok.) A honvédelmi miniszter a jövő évben működendő állandó vegyes feltülvizsgáló bizottságok szervezete és összeállítására és a feltülvizsgálatok foganatosítása tárgyában valamennyi törvényhatóság közönségének körrendeletet adott ki. Az 1897-ik évben a magyar korona országainak területén működendő állandó vegyes feltülvizsgáló bizottságoknak szervezése és összeállítására, s a feltülvizsgálatok foganatosítása iránt elrendeli, hogy többek közt a Pécsen szervezett állandó vegyes feltülvizsgáló bizottság a jövő évben a következő napokon fog egybeülni, u. m.: jan. 8. napján, febr. 10. napján, márc. 4. napján, ápr. 7. napján, május 7. napján, jun. 10. napján, jul. 13. napján, aug. 3. napján, okt. 14. és 26., nov. 11. és dec. 9. napján.

— (A népkönyha megnyitása.) A pécsi jótékony négyelet tegnap délben nyitotta meg a Mathessa-épületben népkönyháját. A megnyitáson jelen volt Majorossy Imre, polgármester is, a ki egyszersmind megtekintette a Mathessa összes berendezé-

remélte, már kész volt s csak a bocakort kellett volna még a fia lábára festeni. A mester össze is keverte színeit s kezébe kapta az ecsetet, hogy a csekély munkát sietve végezze el; de a nagy igyekvésben, a melyben mindig csak a biztató remény táplálta lelkét, egészen elfelejtette, hogy emésztő bajában már két nap óta nem evett sem egy falat kenyeret, sem egy kanál levest.

Es a sietős munka közt az elgyötrött művész bágyadt tekintete előtt egyszerre csak összesavarodott az élő és a vásszonra festett alak, úgy, hogy nem bírta többé megkülönböztetni a modellt a színes képtől. És a míg e kínos állapotában kétségbe esve kiálltott segítségért, a jószívű segítők helyett azok az emberek siettek be hozzá, a kiknek különböző követelésük volt rajta és a kik éhes holló sereg gyanánt ostromolták lakát minden nap.

A háziúr rátette kezét a beteg ágyára. A pék a foszlányos ruhákon kapott, míg a vendéglős, a kinél hitelben étkezett, arra az egyetlen és utolsó képre vetette a szemét, a mely a művész előtt állott. . . És a pénz utáni sóvárgásban mit sem törődve vele, hogy a vásszon még nedves a festék, meg a kis drótos lábairól hiányzik a bocskor, hevesen nyujtotta ki kezét utána.

A művész fáradt lelke e kapzsi vásár láttára összeborzadt s mialatt egy bucsu-tekintetet vetett a képre, a melyen annyi hévvel dolgozott, egy mély sóhajjal dőlt hátra székében és a megváltó álomra hunyta le szemét!

Orion.

seit. A megnyitás napján Kraessnay Miklóné, Angyal Pálné, Cseh Marianne és Aidingger Jánosné urhölgyek szerepeltek a háziasszonyi minőségben, kedves szeretetreméltóságukkal gondoskodva az első nap segenyeinek kiszolgálásáról. Az ebéd jó gulyásból és babfőzelékből állt s százon felül volt az étkezők száma. A mai napra pedig már 138 étkező van bejelentve.

— (A szombati fáklyásmenet.) Kardos Kálmán főispán távozása alkalmából rendezendő fáklyásmenet s az egész bucsúünnepség rendezése körül Majorossy Imre polgármester vezetése alatt nagy tevékenységet fejt ki a bizottság. Már megállapították a fáklyásmenet sorrendjét is, mely szerint a 200 fáklyás, 200 lampionos és 20 magnesium lámpavivőre tervezett menet egyik része a „Korona“ vendéglő, másik része a „Hétfejedelem“ elől indul ki s a sétatéren, illetve a sörház-utcán át a városháza előtt találkozhatnak. Részt vesz a menetben a városi önkéntes tűzoltóság és a Zsolnay-gyári tűzoltók is, valamint a részvétel végett megkerestettek az összes egyesületek és társulatok is.

— (Karácsonyi vakáció.) A diákság nagy örömmel számlálgatja már a napot, melyek a karácsonyi vakációtól elválasztják. Alig egy hét s már elszéledhetnek szerte mindenfelé, hogy a szülői ház boldog meleg csendjében ünnepelhessék meg a kereszténység nagy ünnepét, a karácsonyt. Az iskolák legnagyobb részében f. hó 23-án délben kezdődik a szünet s tart újév utáni hétfőig, mikor is újból elkezdik a tanítást.

— (Pécsi szininövendék sikere Budapesten.) Az országos szininövendék legutóbb Bercsényi Béla tanárjuk vezetése alatt tartották meg a városi háznál szokásos gyakorló előadásukat. Bercsényi növendékei közül különösen Jeskó Ariadné dicséri az egész fővárosi sajtó kritikája, a ki Scribe híres vigjátékában, a „Diplomatá“-ban bizonyította be nagy tehetségét. Jeskó kisasszony — a lapok egyhangzó kritikája szerint — nagyon megnyerő jelenség; sok természetes bájjal mosog, beszél és mosolyog, s előadása is igen értelmes, korrekt és gondos. Jeskó Ariadne kisasszony — a ki Jeskó Lajos, pécsi ág. evangélikus lelkész leánya — már szerződéses is megkínálta Makó Lajos, szegedi színigazgató s így a kisasszony színipályáján a legszebb reményeknek nézhet elébe.

— (Mulatság Villányban.) A villányi ifjuság 1897. évi január hó 16-án a „Worlicsek szálloda“ helyiségeiben az ottani kiseddóvoda alapja javára sártkörű táncot rendez. Kezdeté 8 órakor. Személyjegy 1 frt 50 kr. Családjegy 3 frt. Feltülvizsgáló bizottságok a jótékony célra való tekintettel köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A zenét Farkas Sándor pécsi zenekara szolgáltatja.

— (Segélyezett lelkészek.) Mint a vallás és közoktatásügyi miniszter mai nap értesítette a főispáni hivatalt, a következő megyebeli gör. kel. lelkészek részesültek legújabbán államaegélyben: Tyosits Sándor, Bosnyák Izidor, magyarbólyi, Grucics Demeter, borjádi, Kosztovics Milán, beremendi, Milics B. János, sombereki,

Milics C. János, sároki görög keleti lelkészek 100—100 frt, Magyarevics Uroa, lipovai, Gojkovits István, siklósi, Kaosics Familián, ráchidasdi gör.-kel. lelkészek 120—120 frt, Horváth Pantaleon, bolmáni, 102 frt, Andrics Radosszláv herceg-állósi és Andrics Dusan maissi görög-keleti lelkészek pedig 110—110 frt államaegélyt nyerne a vallás és közoktatásügyi alapból.

— (Kinevezés.) A jövő évi katonai feltülvizsgáló bizottság kobebe honvédorvosul dr. Turcsányi István törzserost neveste ki a honvédelmi miniszter.

— (A kongrua-bizottság) ma kezdte meg a vármegyei háznál négy napra terjedő ülését. A bizottságban ma Szily László alispán elnököl s résztvettek benne: Nagy Jenő megyei tiszti főügyész, a járási szolgabírók, Károly Ignác apát, Gundy Miklós sádi és Keserits Ferenc mohácsi eszterécs. A bizottság ma a pécsi járási vonatkozó tárgyalásokat folytatta, s a tárgyalásról szóló jegyzőkönyvet Lechner Viktor vármegyei aljegyző vezette. A tárgyalások délután is folytak s lapunk sártakor fejeződtek be. A bizottság tagjait Walter Antal kanonok délben ebéden látta vendég-szerető házában.

— (Állatjárványok.) A legújabb statisztikai kimutatás szerint megyénkben az állatjárványok állása a következő: ragadós száj- és körümfájás 8 községben 111 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 2 udvarban, rühkór 1 községben 3 udvarban és sertésorbánc 2 községben 8 udvarban konstátáltatott, sertésvész pedig 17 községben uralkodik. — Somogy megyében következő állatjárványok léptek fel: lépfene 2 községben 2 udvarban, veasztás 2 községben 2 udvarban, ragadós száj és körümfájás 3 községben 5 udvarban, rühkór 1 községben 2 udvarban, végül sertésvész 15 községben. — Tolnamegyében pedig az állatjárványok állása a következő: lépfene 1 községben 1 udvarban, takonykór 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körümfájás 10 községben 258 udvarban, sertésorbánc 6 községben 137 udvarban konstátáltatott, sertésvész pedig 18 községben lépett fel. Mindebből pedig az az örvendetes jelenség látszik, hogy megyénkben a két régóta uralkodó és nagy károkat okozott állatjárvány, a ragadós száj- és körümfájás, valamint a sertésvész szünőfélben van s tekintve, hogy csak nyolc, illetve tizenhét községben uralkodik, teljes megszűnése nemsokára várható is. Somogyvármegye állategészségügye még jobb, mint Baranyáé, Tolnában azonban az állatjárványok nagy mértékben grassálnak.

— (A polgármester jogászaink körében.) Nagy meglepetéssel hallák ma reggel ifjaink a kopogást az „Olvasókör“ ajtaján és a kíváncsiságot öröm váltotta fel, midőn belépett Majorossy Imre Pécs sz. kir. város polgármestere, hogy megköszönje ifjainknak a felajánlott bálivődnökséget és hogy köszönetét fejezze ki asiránt, hogy ifjaink öt új állásában üdvözölték. A tagok nevében Tichy Ferenc elnök üdvözölte a kiváló vendéget, megmutatva az „Olvasókör“ ujonnan berendezett díszes helyiségeit, bemutatva egyszersmind a jelenlevő tagokat,

kikkel a polgármester kedélyesen elbeszélgett. Megdicsőrtte a tagok buzgóságát, örömet fejezte ki az összejövetel fölött, mert mint mondta, ha visszaemlékszik arra az időre, mikor még ő is jogász volt, belátja, hogy concordia parvae res crescunt, ma már terebélyes fává nőtte ki magát az akkor még csemete „Olvasókör“, és e fa árnyékában ő is mindenkor szívesen fog szabad perceiben nyugodni. Még nevét írta be a vendégeknyvbe, mire az egybegyűltek harsány éljenzése közt távozott.

— **(Rassia.)** Az éjjel razziát tartott rendőrségünk Trixler Aladár ügyeletes rendőrbiztos vezetése alatt. Összesen 15 hely és foglalkozás nélküli egyént tartóztattak le, a kiket most illetőségi helyükre fognak toloncolni.

— **(Egy asszony, mint lakatos.)** Ma reggel egy kis, tízéves leány jelentette a rendőrségnek, hogy az éjjel meghalt az öreganyja. A leánynak apja, anyja már régóta a sirban van s egyedül élt öreganyjával, a ki nemrég beteg lett s az éjjel kis unokája karjái közt meghalt Trixler Aladár rendőrbiztos — hatósági intézkedése folytán — kiment a Xavér-utca 11. számú házba, hol az öreg Csikós Amália lakott s holttestét kivitette a halottasházba, honnan a város temeti el, mint ingyenes halottat. A kis árva leányt pedig a Mathessa-ntézetbe adták s ott fogják nevelni. Érdekes, hogy a meghalt asszony lakásán egész kis lakatos műhely volt; hajdan urától megtanulta a lakatos mesterséget s nagyobb vaskereskedő cégek részére ajtózárat készített s így tartotta fenn magát és nevelte kis unokáját.

— **(Adomány.)** Dollinger András vendéglős ma a népkonyha javára 2 frtot adományozott.

— **(Elveszett készitása.)** Lengyel Jakabné, peliérdi lakos, az a szerencsétlenség érte, hogy Pécs és Német-Ürögh között elvesztette a készitáskáját. Ebben a készitáskában pedig a következő dolgok voltak: egypár téli keztyű, egy libamája, varróeszközök és hamis gyémántokkal kirakott arany karperec, összesen hetvenhárom forint értékben. A káros nő bejelentette kárát a pécsi szolgabírói hivatalnak s a szolgabíró most kéri a becsületes megtalálót, hogy az elveszett táskát vigye be a hivatalba.

— **(Gyujtogatás bosszúból.)** Ju hász Lázó, dárdai jómódu parasztgazdának óriási szalma-kazalát f. hó 14-én éjjel haragosai felgyújtották — a kazal teljesen leégett. A kár meghaladja a 100 frtot. Ez óriási tűz nagyobb kárt is okozhatott volna — mert a kazal körül nádfedeletű gazdasági épületek vannak — szerencsére megeredt az eső, mi elősegítette a tűz lokalizálását. — A gyujtogatókat nyomozzák.

— **(Verekedő amazon.)** Valóságos furia vezetett el Támer Lőrincné györkönyi asszonyban, a ki nem egyszer állott már ki harcot nemcsak a gyengébb nemmel, hanem a férfakkal is és pedig oly ügyesen forgatta még eddig mindig éles nyelvét és kesét, hogy rendszeren ő volt a győztes. Legutóbb Kring Béla györkönyi lakossal állott harcban, a kit egy hasáb fával úgy helyben hagyott,

hogy az orvosi látélet szerint a családos embernek 14 napig kell az ágyat nyomnia. A veszekedő amazon, nehogy a corpus delictit megtalálják, elégette azt.

— **(Tolvaj anya és fia.)** Molnár Andrásné faddi lakos már korán rátanította András nevű fiát a lopásra s együtt járogattak el a vásárookra, hol többrendbeli tolvajlást követtek el. A napokban a kalocsai vásárt látogatták meg, de mivel itt a csendőrség mindenütt nyomukban volt, üresen indultak hazafelé. A gerjéni révnél azonban, hogy semmi nélkül ne menjenek haza, Széky Géza gerjéni ev. ref. lelkész kocsijáról ruhaneműket esentek le. A tolvaj anya és fia most a bíróságnak fognak tettükért beszámolni.

— **(Mennyi lesz az új pénz?)** A pénzügyminiszteriumban már megállapították, hogy a jövő évben mennyi új pénzt fognak verni. Akik szeretik a tiszta fényes új pénzeket s módjuk van rá, hogy szerezzenek belőle, azokat érdekelni fogják a következő adatok: Kőrmöcbányán a jövő évre 770,000 drb. 20 koronás, 200,000 drb. 10 koronás aranyat fognak verni, továbbá 50 millió bronz két fillérest és 5 millió egy fillérest. Ez értek összes értéke 9.225,000 frt. Az ezüst egy koronások verését egyelőre beszüntetik. Egyébként az emberiség tulnyomó nagy része nem azt nézi, hogy milyen a pénz, hanem inkább, hogy — mennyi s mindig jobb az a régi koronák, amelyek biztosan megvannak mint az ujak, amelyek csak lesznek.

— **(Tolvaj galamb.)** A galambok renomméja érdekében már itt kijelentjük, hogy ez a galamb nagy G-vel értendő. Galambja vala pedig a tolvaj Galamb egy már élte nem épen tavaszkorában levő övegynek s mint ilyen, tudta nemcsak azt, hogy az asszony szíve milyen erővel dobog, de azt is, hogy hol tartogatja az megtakarított pénzesekéjét. És tegnap este kivett a megtakarított pénzből 50 forintot s azzal tovább állt még csak el se bucsuzva szíve szerelmesül. A meglöpött asszony ma reggel feijelentette a lopást a rendőrségnek, a hol megindították a nyomozást a tolvaj Galamb után. Eddig azonban nem tudták a nyomára akadni.

— **(Visszik haza.)** Egy csavargót kísért az éjjel két csendőr be a városházára. Valahol a vidéken fogták el és most kísérik haza Szegzárdra, mert az ottani hatóság köröztette. Éjjeli pihenőre és megőrzés végett adták át a rendőrségnek s ma reggel tovább vitték, hogy minél hamarabb otthon legyenek vele. A toloncolt rab neve Schaffner János, a ki csavarogva járta be a vidéket s koldulásból tengette életét, míg a csendőrök el nem csípték. Most egyidőre vége lesz a csavargó-életnek a számára, mert biztos helyre fogják tenni, a honnan egyhamar nem szabadulhat ki s nem adhat dolgot ismét a kakastollas legényeknek.

— **(Pásztorjáték.)** A dombovári róm. kath. népiiskola igazgatósága növendékeinek közreműködésével f. hó 26-ikán a „Korona“ szálloda nagytermében jótékony-célú „pásztorjátékot“ rendez. Helyárak: Körszék: 80 kr. Zártszók: 50 kr. Állóhely: 30 kr. Gyermekek: 10 kr. Felülfizetések

köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtázva lesznek. A tiszta jövedelem a róm. kath. templomban felállítandó új orgona alap tőkájéhez csatolatik. Jegyek előre válthatók: Kacsokovics Jenő ur kereskedésében és a róm. kath. iskola épületben. Előadás napján pedig 4 órától a pénztárnál. Kezdeté délután 5 órakor. Szinre kerül: Karácsony és Jézus születése. Szinjáték 5 felvonásban. Irta: Bartha István és Mohl Adolf. Személyek: Ádám Berecky Sándor. Éva Svoboda Margit. Sátán Gutai Mari. Pali, fiatal polgár Móresz Pál. Panni felesége Timár Mari. Sári öreganya Kaszner Betti. Angyal Kult Mari. Heródes Kirner Károly. Követ Nill József. Hirnök Fúzy Sándor. Gáspár, Menyhért, Boldizsár háromkirályok: Lehoc István, Szerpák Sándor, Illés István. Szalom, Médik, Miska zsidó papok: Balogh József, Khöler József. Miska, Pali, Gyurka pásztorgyerekek: Ohnezorg János, Biber János, Nyiry Sándor. Öreg bojtár Németh Gyula. Mihály, András, Palkó, Jankó, Tamás Moyses pásztorok: Koltsak Román, Kruder Vince, Bence József, Ohnezorg János, Puksec György, Raisz Dénes, Molnár József. Böske, Dina pásztorlánykák: Kult Anna, Kocor Mariska. Mária Szijártó Rozi. József, Nyiry Lajos. Angyalok: Gyarmati Kati, Vancsa Mari, Mayer Mari, Turi Etel, Frikker Kati, Kovács Mari, Sárvary Anna.

— **(Pör egy artézi kut miatt.)** A kaposvári artézikut vizet ugyan nem ad, hanem szerzett a városnak egy 2000 frtos pört, melyet a kutfuró vállalkozó a budapesti kir. járásbíró előtt indított Kaposvár város ellen. Németh Ignác, akkori polgármester nem csinált a képviselőtestület meghagyása dacára se szerződést a kutfurás ára és fizetési feltételekről Kann és Heller vállalkozó céggel, hanem egy levélben utasította, hogy csak kezdjen bele a kutfurásba. A vállalkozó dolgoztatott is, várták a vizet, de biz' nem jött viz — azért a furást abbanhagyták. A vállalkozó kérte a pénzt; a város pedig nem fizetett, mert ha a polgármester a képviselőtestület határozata szerint szerződést csinált volna, nem lett volna pörös a kérdés s a próbafurásért a vállalkozónak nem járt volna semmi. A város — nem lévén szerződés — nem érezte magát kötelezve a fizetésre. A bíróság azonban a polgármester levelét olybá vette, mely mint a város részéről történt megrendelés, a várost is kötelezi. Így hát a pör elveszett; a város tartozik a vállalkozónak fizetni az első bíróság ítélete szerint. Remény azonban még van: hogy majd megnyerik a felsőbb fórumok előtt. De ha nem nyerik meg, akkor az artézi ügye is szaporítani fogja azokat a polgármesteri érdemeket, melyeket a jámbor kaposvári képviselőtestület annak idején 3000 frt jutalom megszavazásával jutalmazott.

Párisból most érkeztek a legújabb és legfinomabb valódi ezüst valamint china ezüst iparművészeti tárgyak u. m. gyertyatartók, girandolok, asztali állványok, kenyérkosarak, ecet és olajtartók, kávé, mocca és teakészletek, virágtartók, tintatar-

tók, képkeretek, bor, sör és cognackészletek stb. óriási nagy választékban és rendkívül mérsékelt árak mellett Schönwald Imréhez Pécsen, Király utca, Hattyu-épület.

Művészet, irodalom.

○ A primadonna. Énekes bohózatnak van nevezve a színlapon Kövesi mestelen muzsájának ez az alkotása, voltaképpen azonban nem egyéb, mint fővárosi tingli-tangliba való gyalázatos fércelmény. Minthogy jó híre már megelőzte a „darab“-ot, tehát a pécsi rendes színházjáró közönség otthon maradt a földszinten összesen 58 olyan arcot láttunk, akik máskor nem szoktak a színházba ellátogatni. Hiába volt Kézdi Juliskának díkrét játéka, Boross mókái, aki valóságos Alborák maszkjával megnevettette a kicsiny közönséget, a darab nem igen kerülhet sikerreményével soha többé színre nálunk, még ha ki is hagyják a szereplők közül Fűredit, aki, mint rendesen, most is csak Fűredi volt. Kár volt a személyzetet ilyen darab betanításával fárasztani, a melyről azonban el kell ismernünk, hogy mindent megtettek, hogy jó alakítást nyújtsanak úgy egyenkint, mint összevéve. Saját magának árt Somogyi, ha ilyen darabokat vesz elő, mert úgy elvadítja a közönséget, hogy évekig feléje sem néz a színháznak. (* *)

○ Diszelőadás. Szombaton este a főispánbucustatás alkalmából, Tóth Kálmán

kitűnő vigjátéka, „A király házasságát“ kerül színre. Az előadásra jegyeket már holnap (szerdán) délután lehet váltani, sőt a már lefoglalt páholyok is ugyanez időben megválthatók.

○ A magy. kir. operaház műsora 1896. december 15-től december 20-ig. Kedd. Tannhäuser. Sedlmair, Kacér. Gábor, Perrotti, Ney D., Takáts. — Szerda. Az eladott menyasszony. Kacér, Hilgermann, Valent Gábor, Arányi, Hegedüs, Várady. — Csütörtök. Bajazzók. A nappal és az éjjel. Pewny, Müller, Schmeidek, Balogh, Perrotti, Beck. Várady, Kertész, Carbone, Pini. — Péntek. A cremonai hegedüs. Nalla. Ábrányiné, Müller, Schmeidek, Balogh, Arányi, Váradi Beck, Carbone, Pini. — Szombat. A házi tücsök. Ábrányiné, Pewny, Kacér, Arányi, Takáts, Hegedüs. — Vasárnap. Az istenek alkonya. Sedlmair, Kacér, Pewny, Rotter, Valent, Perrotti, Ney D., Takáts, Beck, Kornai, Mihályi. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyetrendelni Rózsa Gy. a M. K. Operaház pénztárnokánál a helyárának levélben, utalvánnyal, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyárakon: Páholy. Földszint és I. emelet 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emel. 11. sz. 11 frt. Támlásszék. I—III. sorban. 4 frt 30 kr. IV—X. sorb. 3 frt 30 kr. X—XVI. sorb. 2 frt 30 kr. XVII—XIX. sorb. 1 frt 80 kr. II. emel. körszék. Az I. sorb. 2 frt 20 kr. A II. sorb. 1 frt 80 kr. A III. sorb. 1 frt 30 kr. III. emel. erkély- és zártzék. Erkélysz. I. sorb. 1 frt 70 kr. II—V. 1 frt 20 kr. VI—IX. 1 frt. Zártz. I. sorb. 90 kr. II. sorb. 70 kr. III—IV. 50 kr. A jegyek átvehetők a hajós-utcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 6-ig,

az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

Törvényszék.

§ Drága pezsög. Megirtuk annak idején, hogy mint sinkófaltak el Sávöl Kálmán törvényszéki elnök pincéjéből Bedő János és Horváth János napasámosok egy tüveg pezsögöt. A pezsög azonban igen drága lett a tolvajokra nézve, mert a kir. törvényszék Bedőt lopás miatt hathavi, Horváthot pedig orgazdaság miatt öthavi börtönre ítélte. A pécsi kir. ítélőtábla Horváthot is vétkezőnek mondta ki a lopás elkövetésében és ezért az ő büntetését is hathónapi börtönben állapította meg. Horváth János — úgy látszik — mégis csak drágállotta a pezsögöt s fogta magát, minden bejelentés nélkül eltávozott egy ismeretlen, szebb és jobb vidékre, a hol a favágó munkásokat nem hozzák kísértésbe azzal, hogy az orruk előtt hordogatták fel a pincéből a pezsögös tüvegeket. Így a tegnapi ítélethirdetésen csak Bedő János jelent meg, a ki belenyugodott a tábla határozatába és át is lett adva a kir. ügyésznek, hogy letülje a hathónapi börtönt. Horváth János lakhelyének kipuhatólása végett pedig megkeresik a rendőrséget s ha a puhatólás nem vezetne eredményre, országosan fogják körözteni a megugrott pezsög tolvajt.

§ Megszűnt vád. Egy, még 1892. év végén történt családi ügyben volt kintűve mára a pécsi királyi törvényszéknél a végtagyalás. Annak idején nagy port vert fel ez a dolog s nem kevesebb, mint 48 falusi ember károsodott miatta. A főkáros azonban a Weiller Nep. János borkereskedő cég

den meglepetés nélkül emelkedett fel az előkelő személyiséget fogadni.

Ha Julien de Jonville jelen van, eredeti nézetét — mely már a Bois de Boulognei szerencsétlenség óta is lényegesen megváltozott — egészen feladta volna. Nem lett volna képes tovább is hinni, hogy ez az ember egy oly nőnek lett volna az ura, ki bizalmas összeköttetésben volt Vitracal. Ez utóbbinak a gróft legalább is látásból ismernie kellett volna; de a festő olyan módon fogadta látogatóját, mely világosan elárulta, hogy sohasem látta őt. Nyilván nem is hallott még róla soha beszélni, mert a vendég neve egy cseppet sem lepte őt meg.

Miután a gróf minden szívéllyességgel és szeretetreméltósággal, melyek az ilyen alkalmakkor figyelembe vétetnek, megjelent és nevét megnevezte, mondá:

— Nincs szerencsém ön által ismertetni, Vitrac ur, de dolgait már gyakran csodáltam meg és talán meg fog nékem bocsátani, hogy betaláltam ide önhöz, anélkül, hogy erre engedelmét bírnám.

— Semmiféle bocsánatnak helye itt nincs, gróf ur — viszonsá Vitrac udvariasan; ellenkezőleg, köszönettel tartozom barátságos szavaiért. És most, ha talán látogatásának célját lenne szives tudatni vélem...

— Azért jöttem, Vitrac ur, hogy megkérdejem, hajlandó volna-e unokahugom arcképét megfesteni. Hogy a tiszteletdíjra nézve már előre is teljesen egyetértésben vagyok önnel, tulajdonképpen nem is kellene tán említenem; de bátorkodom megjegyezni, hogy a modell méltó az ecsetjére. Unokahugom még nincs husz éves és általános vélemény szerint igen szép. Szépsége egé-

a szive oda vonzza, és ha úgy akarja, menjen egyedül. Ha visszatér, a régi szerelemmel fogadom.

Hízelkedve karolta át és szenvedélyesen megcsókolta. Vitrac hagyta, hogy csókolja, de nem adta vissza a csókot. Wanda újból nyugtalankodni kezdett.

— Igaztalanok vagyunk mind a ketten — mondta Wanda. — Maga abban hibázott, hogy felingerelt, de nekem lett volna szabad mindjárt puskaporos hordónak képzelni magamat. Ne beszéljünk hát többé erről a dologról, csak még azt mondja meg, hogy kap-e újból meghívást a vizsgálóbíróhoz?

— Még nem tudom — felelte csodálkozva a kérdésen Vitrac.

— De hogyan jutott ez eszedbe?

— Mert kétségtelenül engem is ki fognak hallgatni s nem szeretnék olyas valamit vallani, ami önt kellemetlen helyzetbe hozhatná.

— Hogyan tehetnéd ezt?

— Ha például megmondanám, hogy az utóbbi időben már nem engemet, hanem — más valakit szeretett.

— Nos és mi történnék akkor?

— Igen egyszerű. A hatóság mindig gyanakvó és hamarosan rájönne, hogy az a másik senki más, mint az az asszonyság, akit egy fejjel megkurtítottak.

Nem kellett valami nagy élelítés ahhoz, hogy Vitrac kitalálja, mire célzott ezzel a leány. Wanda egyszerűen tudtára akarta adni, hogy tőle függ, akar-e magának kellemetlenséget szerezni, vagy sem.

Az ilyen saemtelen beszéd nem volt válasza méltó,

volt, mert alkalmi alkuszai, Spierer Ignác és Steiner Henrik ügynöki kötelességeit csinálták s így okozták — család utján — a kárt. Vádat azonban egyedül a cég emelt az alkuszok ellen s a kir. törvényszék a btkv. 379. § a alapján helyeste vád alá a vádlottakat, tehát mint magánvádra üldözendő büncselekmény elkövetőit. A hosszasan húzódnó bűnügyi eljárás közben ártán a vádlottak ki egyenlítették a cég kárát a Weiller Nep. János vissza is vonta panaszát s kérte a bűnügyi eljárás becsúntetését. A tegnapi kintűzött végtárgyaláson ennek alapján a királyi törvényszék — az ügyesség indítványára — es ügyben a további eljárást be is csúntette.

§ **Elítélt tolvaj.** Polgár József, sepeői születésű, volt bellyei lakos, Lóschenkóhli Péter kárára lopást követett el, melyért a pécsi kir. törvényszék egyévi börtönrre ítélte. A királyi tábla egyévi és hat hónapi börtönrre emelte fel e büntetést, melybe az elítélt a tegnapi ítélethirdetésen bele is nyugodott. Különbben jelenleg is a börtön lakója, mert egy évre most is el van ítélve, a miből még pár hónapja van hátra. Tehát most majd csúnttatást fognak rá legközelebb kiszabni.

§ **Négy embert vert meg.** Huszáves csak még Gál István, bacsmonostori születésű béreslegény, mégis olyan virtust tudott véghezvinni, hogy Keskenen egyszerre négy legényt vert el. Négyrendbeli súlyos testiesértésért lett ennél fogva vád alá helyesve s a pécsi kir. törvényszék elítélte kétévi börtönrre. Est az ítéletet a királyi ítélőtábla, majd a királyi Curia is helybenhagyta s tegnap hirdették ki az elítélt előtt a jogerős harmad-bírósi ítéletet. S azután átadták a verekedő suhancot a királyi ügyészségnek, hogy büntetését kiállja a négy ember elveréséért.

§ **Kijutott a hinárból.** Megirtuk annak idején, hogy Zsidó Lajos fuvaros elcsikkas-

totta özv. Hollósi Adolfné tíz forintját, a mit ez neki szénvásárlás végett adott át. A sikkasztó astán bujdosott s köröztették is; a katonai ügyi osztály pedig elmulasztott katonai jelentkezés miatt keresette. Végre megtalálták s tegnapi volt kintűzve ügyében a pécsi kir. törvényszéknel a végtárgyalás. A panaszos azonban kijelentvén, hogy ha kára megtérül, a vádlott büntetését nem kívánja, a bíróság a további eljárást az ügyben becsúntette. A megmenekült vádlottnak most egyetlen ingó vagyonából, kocsija s lovából vár kielégítést a panaszos; no meg a házi asszony is, kinél a lakóval Zsidó Lajos annak idején adós maradt. Így hát a felmentett vádlott cséberből vederbe jut.

Közgazdaság.

□ **Kevesebb búzánk van, mint más esztendőnkben.** Most, a midőn már a zord időjárás az ekét kiszorította a földből, mind jobban kitűnik, hogy a gazdák az őszi gazdasági munkálatokkal nem mindenütt készültek el. Réssben a tulságos sok eső s a talaj tulnedvessége vonta el a gazdákat s rendszer napi munkálatoktól, réssben azonban a répa s kukoricának késői érése; kivált azokban a vármegyékben, a hol a búzatermelés a főcikk, mutatkozik ezen a téren visszecs. Kereskedelmi körökben is tudják már azt, hogy sok helyen elmaradt az őszi gabona vetés ép úgy, mint a külföld számos részében, a hol hasonló körülmények közt folyt le az őszi idény, azzal a különbséggel, hogy a kukorica helyett inkább a répafélék késői

érése s kissedése akadályozta az őszi gabona elvetését. A korai (november havában) beállott hideg, fagyos időjárás tehát nem a legjobb viszonyokat hozta létre. Hallomás szerint egyes vidékeken 10—30%-kal kevesebb őszi busa van most elvetve, mint a múlt évben, de az ország más vidékén is, habár nem épen ebben az arányban, de 5—15% kal kisebb a gabonával bevetett terület. Szerencsére azonban az őszi vetések meglehetősen jó körülmények között jutottak a hó alá, így tehát azok a búzák, a melyek kikelték és jól megbokrosodtak, kielégítő termést is nyújthatnak. A repcefélékről igen jó véleményeket lehet hallani; tavaly ép ennek az ellenkezője volt s a termés hozam nem is volt megfelelő ebben az esztendőben. Az alföldi részeken, a hol tudatában vannak a gazdák annak, hogy a bevetett búzaterület most kisebb, a gabona elárúsításával legkevésbé sietnek és ez a körülmény előidézője annak, hogy ezeken a vidékeken a gabona ára szép lassan emelkedik.

□ **Drágul a sertés.** Bekövetkezett az az idő, hogy a magyar gazdák konyhájuk számára a szükséges sertéseket igyekeznek beszerezni. Ezuttal tényleg csak az igyekezet van meg, mert a legtöbb helyen oly magas áron tartatnak a hizott és félhizott sertések, hogy azokból igen sok marad vissza a sertéskereskedők tulajdonában, de legkevésbé sem kárakra a sertéskereskedőknek, mert azok igen jó áron értékesíthetik csakély számban meglévő sertéseiket

de a festőnek volt annyi önuralma, hogy ne mutassa ki, hogy mit gondol.

— Meg vagyok arról győződve, hogy nem fogja ezt tenni — mondta egyszerűen.

— Belátom, hogy már nem kételkedik az önhez való ragasszkodásomban. Egyebet nem is akartam szavaimmal elérni. De nem tartom fel tovább munkájában, hanem sétálok egyet. Nézzük csak, nem esik az eső?

Kinyitotta az ablakot, de a másik pillanatban már csodálkozva kiáltott fel. A meglepetését bizonyára nem a felhős égbolt okozta.

Vitrac műterme előtt fényes hintó állott meg. A livrés kocsi mellől éppen akkor ugrott le a szolga s meghuzta a csengőt.

Az előkelő látogató sem keltette volna fel ennyire Wanda figyelmét, mert hiszen a magas arisztokrácia tagjai között nem egy megrendelője akadt a hírneves festőnek. A kocsiában azonban egy női fejet pillantott meg, mely ólénken emlékeztette a műteremben lejátszódtott borzalmas jelenet boldogtalan hősnőjére. Ugyanazok a vonások, a haj, szem, szóval minden aprócska része a bájos főnek hasonlított hozzá.

Wanda még az ablaknál állt, mikor Vitrac komor nyikja ezüsttálcán átnyújtotta a látogatók névjegyét.

Vitrac rápillantott a kártyára s éppen parancsot akart adni a szolgának, mondja nekik, hogy nincs itthon, mikor Wanda közbeszólt:

— Az idő nagyon bizonytalan és én inkább lemondok a tervezett sétáról; önnél fogok maradni, ha jelenlétem önre nem lesz terhes. Egy urat és egy höl-

gyet láttam jönni, akik, azt hiszem, valami kép miatt jönnek.

Vitrac kapott az ajánlaton:

— Igen, nem lehet kitérem, el kell, hogy fogadjam a vendégeket.

— Csak szaporán barátom, miután ugyis haza kell mennem, egy s másról intézkedni — egy óra múlva megint itt leszek. — Csak nem neheztelünk egymásra mi?

Vitrac tagadólag rázta a fejét s meghagyta szolgálójának, vezesse fel a vendégeket; de Wanda eltűnt anélkül, hogy egy szót is szólt volna, amihez meg volt a maga nagy oka.

Vitrac sem igyekezett őt visszatartani. Szívesen sietett volna szolgálja után, visszavonni parancsát; de Wandát még bizonyára a lépcsőn találta volna s őt egyáltalán már nem akarta a közelében tudni. Azon gondolattal vigasztalta tehát magát, hogy egy urat fogad magánál, kinek neve előtte egészen ismeretlen és kinek kérelmét udvariasan, de határozottan megtagadni szándékozott, mert egyáltalán nem volt egy arckép festésére hangolva, ha mindjárt Páris legszebb hölgye forogna is szóban. Nem hazudott, mikor azt mondta Wandának, hogy el van határozva még a „Salon“ megnyitása előtt Velencébe utazni.

Megint helyet foglalt a festőállványa előtt, ezzel is megmutatni akarva látogatóinak, hogy egy szabad pillanat felett sem rendelkezik.

Őt másodperccel, hogy Wanda eltávozott, gróf Borodinót jelentette a jól betanított inas s Vitrac min-

a főpiacokon. A sertés élve kerül legtöbb helyen forgalomba; élő súly szerint pedig a sertésbús-árak a legtöbb esetben 50—60 kr. között ingadoznak, néhol azonban 65—70 krajcárig is fölemelkednek az árak. Azokban a vármegyékben, ahol a sertésvész kevéssé grasszált a sertésállományt jóformán 5—10 százalékgig sem csökkentette, a husárok 45—48 kr. között mozognak. Így tehát a sertésbús-árak a két év előtti árakhoz képest átlagban legalább is 30 százalékkal, néhol azonban 50 százalékkal is emelkedtek.

□ **Mezőgazdasági statisztika.** Az 1895. évi VIII. t. c. alapján végrehajtott mezőgazdasági statisztikai összeírás eredményeinek feldolgozása befejezéséhez közeledik a az első kötet már néhány nap múlva sajtó alá kerül. Mielőtt azonban az országos m. kir. statisztikai hivatal a nagy mezőgazdasági statisztikai munkát kinyomatása iránt intézkedhetnék, lehetőleg pontosan ismernie kell a szükséglet mérvét, hogy az előállítandó példányok számát ehhez képest lehessen megállapítani. A mintegy 800 folio ivnyi terjedelemben tervezett, 5 kötetes munkának előfizetési díja erős vászonkötésben 10 forintban van megállapítva. Az előfizetési összeg az országos m. kir. statisztikai hivatalhoz küldendő be, legkésőbb a folyó év végéig, a mely idő elteltével a mezőgazdasági statisztikai művek az előfizetési árak négyszeresével rugó bolti árban lesznek csak megszerezhetők.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése december hó 14-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az első szónok Komjáthy Béla volt, a ki kijelentette, hogy minden függetlenségi képviselőnek tiltakoznia kell a trónbeszéd ama passzusa ellen, mely Magyarországot a monarchia egyik részének mondta. Magyarország közjogának ilyen folytonos megértése a legjobb felelet Ábráynak, a ki azt állítja, hogy Magyarország tulszárnyalja Ausztriát. Hogyha a miniszterelnök tudtával vették ezt a kifejezést a trónbeszédbe, úgy nem méltó helyére. (Helyeslés a szélső baloldalon.) Sürgeti az önálló vámtérletet. Kijelenti pártja nevében, hogy a kvótát se a mostani, se a más alapon nem fogadja el. Nem tudja elképzelni, hogy Ábrányi tegnap kinek a megbízásából beszélt; (Kubik Béla közbejött: Ausztriából!) de hogy a kvótát okvetlenül megsavasan dónak mondta, az megerősíti a pártját abban, hogy a dualizmust perhorreszkálják. A néppárt felirati javaslatát, mely községesebb a kormányénál és tisztán felekezeti alapon áll, nemcsak pártja, de minden magyar ember elítéli és minden jó katolikus kárhoztatja. Ajánlja a függetlenségi és 48-as párt felirati javaslatát elfogadásra.

Gajáry Géza személyes kérdésben szólal föl.

Bánffy Dezső b. miniszterelnök védelmébe veszi a trónbeszéd jelzett passzusát és kijelenti, hogy a trón és nemzet bizalmából ül helyén. (Ellentmondások.)

Szöts Pál a néppárt ellen szónokol.

Horánszky Nándor fejtegette, hogy kétféle politikai irányzat lehetséges: Nemzeti és nemzetellenes. Utóbbi dominálja a közvéleményt, megrontja a társadalmat és mindent megméteyoz. Ugyszólván nyakig vagyunk a piszokban. Még a kormánypárt se meri állítani, hogy egyedül Bánffy báró képes az or-

szág vezetésére. Olyan eszközökkel, mint Bánffy báró, egy lovas rendőr is megcsinálta volna a többséget. Ajánlja pártja javaslatát elfogadásra.

Pulasky Ágost személyi kérdés címen való felszólalása után a ülés háromnegyed kettőkor véget ért.

TÁVIRATOK.

— **A pénzügyi bizottságból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tisza Kálmán elnöklete alatt tegnap délután tárgyalta a Ház pénzügyi bizottsága a kisebb tárcákat. A miniszterelnökség tételénél Tomcsányi, Just és Kossuth szólaltak föl. A felség személye körüli miniszterium tételénél Kossuth Ferenc reméli, hogy az épület átalakításánál a kétfejtűsas lerepül. Jósika b. miniszter távol lévén, Bánffy b. ismételte a régebben mondottakat. A belügyi tárcát Hegedüs Sándor referálta. A színészet rendezésénél Just, Fenyvessy, a kolozsvári színház államosításánál Hegedüs, a közegészségügyi kérdéseknél Kossuth Ferenc szólaltak föl. Letárgyalták a kereskedelmi tárcát is.

— **A főrendek fölirata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A főrendház válaszfelirata mindenekelőtt a kiegyezéssel és a kvótával foglalkozik. Hangsúlyozza a monarchia „mindkét felének“ érdekeit, szem előtt tartják a közigazgatás szervezését összhangzásban a helyi autonómiával. Örömmel üdvözlük a katolikus autonómia és a lelkészek anyagi helyzetének javítását célzó reformokat. Végül hálával fordulnak a felség elé, hogy a millenniumban együtt ünnepelet a nemzettel.

— **Peták kapitány a fog-ságban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Peták kapitányt a soproni helyőrségi fogházba szállították.

NYILT-TÉR*) Kitűnő Angel TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —
továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palacskokban 1 frt 20 kr.
NICK A. K.-nál Pécsen,
király-utca 2. sz. és Basár-udvár.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Legdiszesebb

női-ruhák

3 frt 50 krtól 4 frtig készítettnek el
Pécsen, Anna utca 1. sz. földszint.

Ugyanott **fehérnemű-varrás** igen olcsó
áron elvállaltatik.

Weiss Jakab

fogorvos

fogorvosi és fogtechnikai műterme

Jókai (Kis-tér 7. sz. I. emelet.)

foghuzás kéjgázzal, fogtömések (plombirozás)
rágáshoz teljesen alkalmas műfogak készítése.

Foghuzás szegényeknek ingyen.

Csak akkor valódi, ha
a háromszögű palacska az
itt levő szalaggal (vörös és
fekete nyomás sárga papi-
ron) van elszárv.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-

féle

valódi tisztított

DORSCH MÁJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánltatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erőltetését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerertárában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zeiga László gyógyszerertárában; Reeh Vilmos, Spitzer Ra kereskedésében.

Főraktár és fölárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:

**MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.**

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIJS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.